

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЉОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Найважњеша вјести.

Гитлер не попушћује.

На осуду Сојузу Народах и на закључци Француске, Англије, Белгије и Италије, који тога држави послати у Лондону (паче доку у вестях). Гитлер одповед так, же тога закључка ани не пријави ани не одбави. Вон јем гитлери о Чехији и онакосно немачкеј нацији другима и же о приправени догвараји ше о новим осигурању мира, ала да при тим Немецка будае у шикцима еднака о другима државама.

Вибори у Немечкеј.

В недела 29. марта буду у Немечкеј вибори народних ваступникох. Ровуки ше, же то не буду прави шлебодни вибори, бо будае јем една листа. Гитлер еше, да ас тим виборима укаже швету, а у першим шоре Францускеј, же як. Цали Немецки народ за нга стој и споразумни о Гитлерову политику.

Поплава у Сив. Америци.

У остатих днѣох буда у северней Америци така велика поплава рикох якеј уж давно не буда. У давних вароших буда води на 5 метери виски. Рахуаше, же ше у води задиаведо најменей 340 особи. Поплава ише не прешла.

Немечку осудзели.

Союз Народах на засиданю у Лондону осудзели Немечку, же погубила персайску и локарску догварку. Ог Нейцох ше нга, нај придао Француку-мединародному Суду у Гагу ред дукаю, же Францука погажелја локарску догварку ас тим, же направела а большевицкима воени союз на обрану. Далеј Немецка не иже утверждоваји граици на Райни у 20 км. широким пјасу. На тот територији пошла Англија и Италија својо войско, да контролуе, цо Нейци робја. — Немецка ише не дала отвѣт на тога вкључки, ала не випатра, же би ше вона покореда. Вакше не вна, цо далеј будае и як ше тога цела афера аверши.

Нова талијанска офензива.

У Абеснији почали Талијаше нову офензиву проти Абесницох и то на северней и јужней фронти. На абесниски варош Джидажија рудели талијански пероплави у остатих днѣох 12 тони (120 метери) бомби. Варош ровалавни, ала то буд таки „варош“ як давен валаз у нишей Босней лебо Чарней Горн.

За руску друкарню.

Жиеме нешка у вику друкованого слова, котре ма бавз велики пилив на развој модерного живота. Немка ше комуникация — зиходзене едикх з другима перши друкованим словом, цали наш живот одикси од друкованого слова, наше думи, наше бешеди, наше работи, жаданија, зматанија, борби починаю и допернию ше зос писмом. Таки су терал часи. През друкованого слова ани до порога.

Нешка не доси розпонесц слово плодом на схадзки, на шедзенью, на пици, у карцима и т. д. З тим людзе не будае задовољни. Неме ти напани и подпани, но ни гитлери, теде будае мац вери.

Так друковане слово дава потверду живому слову. А за друковане слово потребна друкарня.

Ми Русини у Југославији малки народ, буни зме и биднейши, ане тераз зме уж замоцили: и морално и материјално. Поставаме цаликом повољетни. Прето нам бавз потребна власна руска друкарня. Нам ест извао 30.000 у Југославији а не така зме бавз худобни, же би зме не могли себе кунити скромну друкарню, котра нам будае друковане наше «Р. Новини», Календари, книжки за школу и

други. Шикко би то буда наше и у нашеј друкарни буда би туше. А наше «Руски Новини» можеме јем теде поведкац и разширити, кед ше попи буда друковац у нашеј рускеј друкарни.

Розуми ше, же руска друкарня треба да будае плод усилонисей работи и жертвеносци шикких Русинох. Як цо ше тераз можеме похвалити, же маме свою Просвиту, же маме свою Новину, точ нас у Југославији таке малке число, тим баврей будае нам шикким служкиц на чести наше руске друкарни. У дарованю на руску друкарню не иже заостац ани еден наш валаз.

Шикко стој до злоти и слепосци. До тераз зме укавали доси зрозумеија за наше просвиту и народнија потреби. Тераз зме укаже ше у дарованю за нашу највекшију просвиту установу за власну руску друкарню.

Бо друкарня нам бавз а бавз потребна, за даљне наше народно-културне зматане и развиване.

Дарунки треба послатц на Руске Нар. Просвиту Дружтво, Руски Керестур.

З руским поздравом
о. Михайло Мудри,
предс. Р. Н. П. Дружтва.

Рабство у большевицкеј држави.

Знаме уж добре, як жие народ, особено параста у большевицкеј држави. Ми уж доси писали, як жидовски большевици одињаю и вшеи од парастох шиккох уридај та вси народ на пр умеря од гладу. Знаме, як большевици одили на смлу жем од земједлицох и направели велики државни салаши, на котрих муша параста дзени и код робац гладни и голн, бо а тих државних салаших („колхознох“) большевици шикко забераю до вароших, да карма својх жидох и највицејших пристанох. Уж ас тим постиз параст у большевицкох државни раб, точко так, як буда пред 80 роками у царскеј Русији, кед шикка жем припадала цару, цо и о давал својм князом и графом, а параст мушел жем писом надарко обрабаци. Того ксте уведли тераз большевици, а цо робели револуцию та обещади народу шлебоду,

шлебодне обрабаци земли и шикки блага тога швета.

Але к того не буда бездумнији живром-большевицом доси. Воли 3. марта тога року издали „указ“, же кажда мужка и женска особа на ввалаз купи робац задарко на државу. Тоти параста, цо су заробовани на државних доброх „колхознох“ маю робац држави б днѣ на яр и б на ошени и то ас колька, а тога параста, цо ше до тераз не даде присилован, да буда раби на „колхознох“, маю робац як за кару 12 днѣ на яр и 12 в вшеи.

Робац дужни и мужка и женска од 18 до 50 рокох. Кто би не есиа робац шикки за кару дуплу вредности надѣни.

Таке цо, як тераз уведли большевици, цо ани у еднеј културней држави. Цошка сличне буда кдани у Турскеј. Як остатох тога остал

у старей Сербии так звали „кудук“, котри герраз по войни увидели и у нас. Але верше: кудук у нас напроци гертому у большевничком цалком малки, друге; жени го не муша робити, треце: мож го одкуни до някей цени. И пак герби признац, же кудуку у нас не барз любя.

Ик же вец будзе худобни народ у большевничком подношиц тото нове держане рабство? Не доси, же там одняли од народа жем, же забраю в виеви хлеб и народ умеря од гладу, не доси, же валл и забраю перкви, браня Богу ше молли, браня шлободно виеповесц своё думи, штреляю за найменшу критику большевничких влючинцох, але сто авраган народ до старото рабства.

Не чудо, бо безбожник большевници тримаю людаох за обични немц статок без души и так зос паролом поступаю як зос статком. Але чудо вельке, кед ше найдзе давлен таки цемни и логкомислени человек, та би повед, же большевници сду худоби номагац. Не сду ани не думаю, бо за нх кажки человек и богати и худобни лем немц статок без души и нич воепей

Любов гу дзецом.

Дзецо своё родителя муша любия, го природан и Божя закон. Але не любия своё дзецо, же би тотя любовь не принасла вецей чкоди як хаслу? Любиа так, да родительска любовь не будзе шлепа, але розумна. Не шже мац на тельо шлепо любия своё дзецо, же ич на нм много не видяи, шидко за шо на ей дзецку добре и найлешне. Не так, але родители най судза слоих дзецох праведно най ик буду добри приятеля и советница. Треба отворено гуториц дзецку правду, за добри зла дзецо хванци, за зли гандронци. Треба часто прегваряи гу чесци дзецка.

Тиж не шже ше забун, же дзецо в дзецо, ма мож повесц, пкремк своё дзециньск права, зато не шже ше од дзецка превельо пятац, да воно будзе на приклад таке озбылье, розумне и мудре, як стари человек. Вецей раз дзецо ич але не дума, гоц але зроби. То треба розумиц и не шме ше за таки дзециньски дйя карац дзецо так, як да воно ма стари розум. То значи, треба ше усклювац поховиц дзециньску душу, но зато, за дзецку шидко пущиме и пребачиме, але за знаме у каждей нагоди шип потрафиц праву меру и у вари и у похвали. А уиознац дзецо своё то перид длужиосц отца и мацери, **Уловнавана, преу-**

човано дзециньскей души ик велих барз чезке, не вайма их и прето велі родители так слабо дзеци своё одховую и маю так мало од нх хасцу и поучки.

Чи треба дзецо биц? Треба, але барз умерено и нйда не зос гйвом. Кед дзецо онец и мац бию, муши воно осетиц и признаи, же то заслужело, а не да ше го бив непроизумано, превельо и так, же дзецо видяи же в бите баржей прето, бо мац чк онец нагишани, а не прето, же нависце заслужело. Давши родители заш бию дзеци а такии гйвом, же не зваю, кеди досц. То барз зме. Бо дзецо ше научи примац тотя каря як отпов чи мацери гйв, а не як свою заслужену владу.

Треба дзецо и вигандровац, але не шже ше барз кричац и не грожиц ше з таку вельку кару, якей нйда не сполниме (ня пр. „я не забнем“, „я нх глазу одрубем, „янк ци витарнем“ и сл.). Ён кед вельо и гласно кричже, дзецо на то з времешом привикне и нйч делей до найсей лярки не трима. А кед ше дзецку грожиме з такии, цо не потримаме и не аверняиме, виватраме пред дзецом шидкии неозбыльни и воно вец не будзе примац поважно и найлешни нашо слова и поради.

Заш видакиме, як нависце ховане дзецох бара а барз чезка ствар и як родители муша маи вельо знаии и силосци, а не **лом шлопей любви**, да своё дзеци добре виховаю.

(Далей будзе).

Готую ше на войну

и Японци и большевики у восточней Сибири! Большевики нагло будую вецей железничцы на Маньчурскей границе, да можю легко привожовати войско и мушницю. Японска тьк ше неперестано аворужуе и авцава на армью силни сумк. Лем одного дня вибовкии на востоку Сибири! страшии воеви огень.

Фринцуака пред виберанками.

26. априла буду у Французкей виберанки народних посланикох. Герашня влада, котру поматяю найвещей социалисти зато тельо понавля, да посцигна данки успех проци Немц-

Принци до Будапешту. Ах то варош вельки — приводел ддо Михал. Людзох на улицох тельо же муши стац аж полицай, та указовац кадан ма человек исп. А на вочу там и не вредан исп — опасно. Там и гайзбани ходза таки, цо ани ше зос нх не курело — то буши транвай. Ёстали так, як кед би дахто за нйма оганал. Хижки як там буля, цо думаце? Кед сом горе понаурел — приводел ддо Михал — та сом не видаел зос чим су покрити, чи зос сламу, чи зос череном. Цо важ добре читац го, цо я видаел, авн читайце, цо я достал. Барз ме гу били! Бул сом там за три днй. Тотя днй буля таки чезки, же кед себе подумам, та ани виеповесц ше не да. Прецержел сом и тотя, цо там було. Русели зме ше давей на Горницу. Импли зме ище барз длуго. Помали зме мупели исп, бо були барз вельки джиджи. Помали зме пришли. Ох, як то далеко тотя Горница од нас — од Бачкей.

Терза приходза мойо чезки днй. Не давали ми за три днй нйч исп. Вонка ми дали за вдеи, а вец яши ми не дали за три и так ше поворяло. Ох, тотя ме мучели, же сом цалком вхуднул. Гу ми приходзели руски людзе —

кэй, да може вец зос там авитрац за себе. На виберанкох буду два главци листи: Национални фронт, у котрии буду шидкии процивци социалистох и большевничкох и вец листа удружених большевничкох и фрамасонкох. Зт виру и церкву бузо би дяшше, да надвлада национална фронт.

Италия авцагус.

Шидкии повиии шипу, же гоц Италия виевела готовосц претваряи о миру з Абесинию, але нова вонка дума авцагус доверениа о миру голем за три тижнй, бо ма надйю, же за тот час талийска армия зос отрованим газом и бомбардовальном цалком зничя абесиниске войско и вец достане цалу Абесинию до своих рукох. —

Нешкайши часи

Же су чезки, то осетиме, же су погубени то знаме, але як и на кельо герашни шип погубени то нам можю повесц тотя числа: На 1000 повор. дзецох вст авцагон. у Чезкей 100, у Мадырскей 92, у Полякох 240, у Немецкей 230. Найменей незаконитих дзецох маю Жидзи бо лем 14 на 1000.

Италия гледа своё хасен.

У спору Немецкей и Французкей пре виемцу оружану силу на Райни, виевела Италия, же вона поможе Французкей авя лем у тим случаю, кед Французка виероби, да ше претставе з бойкотом Италиі (санцид) пре напад Италиі на Абесинию. — Видяи ше, же Талийскам стало лем за себе и за своё хасен, а не за право и правду и за мир у ливспе. Прето и вст таке вельке аво медак державами, бо шидкии веря лем у силу, а не у право и правду.

Длуги живот

ма еден Турчин у Малеј Азии. Вон ше родзел 1799. року и ма гераз 137 рокя. Стари ше трима барз добре, и гвари, же будзе жидице голым 50 рокя. Ма вон по турским обичаю три жено, наймладша ма 27 рокя. Вон од вей старши за 110 рокя. Турчин ма 17 дзеци од котрих найстарше ма 81 рок, а наймладше ма 9 рокя.

Чкода од поплави у Америкы.

Новики дявю, же поплава у Сие. Америкы паробела чкоди на 5 миллиарди долларя (220 миллиарди авнари!). Нависце у Америкы шидко авобичне па и поплави рикох, кед пароби тельо чкоди, же би цела наша держава за 20 рокя живота маля доси.

В. Нова.

Як мой ддо ишол на Горницу.

III.

Було ти барз чезко одлугаи ше од своёго вавалу. Тот вавал му бул барз мили. Звик гуториц: „Я це ушорел, так ни ми мали, як тот цали швет“. Було му чезко, було чезко авацоваи, же утраца данака и учителя, а було чезко цалому населению, бо утраца кайвешкии своёго вонда-нароавца, котри їм шип до шерца и души авасадиц тоту рускосп. Було цалому вавалу чезко, за тим человеком, цо сцел їх просвещовац, як то робели виии народи.

Теди ище не було гайзбаниа, як терза. Терза треба исп доа ани и аву нон, а теди шидкии вдеи цали мешеиц. Вииши а вавалу на вочу а очами полима инляох. Не мосол ани претваряи зос болю. Ишол до той Горницы цали три тижнй. На драже кед фришниковали, та му дали фалаток хлеба, на полудзенок цели воду и кушкя хлеба, а на вечару авиц хлебц, але барз мало. Каждя дзень бул барз гладки.

та вие ме цешели. Бул вонму поет Александр Духавич. Ах, тот ми шипвал руски песнй, але не шипел вие, бо кед чуши, та и вон достал же шипвал, а и я же сом слухал. Барз гу чезко було.

На вичачи мадырски ме випуцели. Я бул так сухй, же сом не могел ходзич. Сцел сом исп до Бачкей. Як исп цу той жими? Жима була барз велька. Наконци я ше вибрал зос той Горницы.

Ишол сом пейц цали тижнй. Йой, ти ми було жими! Не аваметал сом уж нйч зос той моёй драги. Кед сом пришол до мойого вавалу, людазе ме не могли познац. Шавоцец не верел, же то я — дялик.

Людазе були барз весели. Але я уж не могел робити и шипаиц. Цали сом претваряи од той жими. Уж сом не мал сили”.

Ето так то наш ддо Мимал похояел зос своём ученьом. Не одлуга умар. На йогя хованю бул цали вавал. Так го авирпавзели до вичного спокоя.

(Конец).

Женіба англійського короля.

Новий англійський король ма уж 41 рок, але в нім не оженили. Терез ще розширив по новинах хир, же ще король Едуард буде поодлугу женіти и везе за жену 26 річну греческу принцесу.

Наоружаю Румунскей.

Румунска видала у прешлим року 4 миллиард леї на наоружаю, а того року пита кония министр нових 9 миллиард за дальше наоружаю. У перших шпоре маю ще збудоваю нови румунски фабрики за оружис и мушкетис.

Мено Лени безобразне.

У перших часох во койни вели большевники на тельо ошачили, же далили своїм дзецом мено Лени. Тал и сден большевник у Немецкеї не дал своїо дзецко кресниц як снада, але привези принликм власном, же ма сына и же му дал мено Лени, мено главного вождя московских большевников, котри найвсєей закривел, же ще тельо асьмєей крєви 1918. и 1919. року у Русї и на нашєй України прєдлєло. Терез од кєди влада у Немецкеї Гитлер, отворени прєдвїик большевников и їх шлєвєї и безбожєї науки, покєлєли власнєя того члєвєка да прєменї мено своєго хлєвєка, бо мено Лени безобразне. Право мали немєци власнєя, але затварднєти большевник не спєл сам дає своєму дзецку християнскє мено, та го вєц самєя шлєвєци прєкрєсєлєк. — Да су и други держави такє стрєги у борбє зєс тоту большевницєу губу, фрєнцєкє бє же каш народ на Українє ошєбєдєлє а большевницєго прїя и ми мали своє шлєвєднєу державу.

Яку би сцєли має жену.

Калєндар „Золотий Колос“, цє лєхєдєнє на українским языкє у Львовє, прївєсєл дєсєкєльє одповєдє своїх читатєлєх на питанє: „Яку би я жену сцєл має“. Прїмєчєнє к ма дєсєкєльє од тих одповєдох, да не видєи адрєвє думанє наших людєх у Галичинє о жєнєцє.

1. Сцєм має жену, котра бє розумєла мєй глєв и знєла мє умирити. Да будє мєжє да не лє люби вєдєнє, да є вєсєла, жєвє, сирєтєлє, прєвєдєлюблєвє, вєрнєя.

2. Сцєм має жену чєстєу, прєдєу прєсєкєщєнєу, вєрнєу, да она добрє увєрнєц, да трїма жєжу у чєстєтє, да крєтєчє она шлєц и шлєвєцєвє.

3. Най будє мєя жєнє гєч и худєбнєя, але чєстєя, нє лєвїєвє, цїхєя, да нє люби знєдєу, и да будє прєсєвїцєскєя, розумнєя. Най мє одлєпєя лєсєцє у рускєм дєхєу, у любовї ту Бєгу и рускєму народу.

4. Я бє ще ошєвєлє з тєку, котрєу бє на тєльє любєл, же бє ю вєжєл, гєч бє пєлєкєм нїч нє мєлєя.

5. Сцєм має розумнєу и шпєрєвнєу жєну. Глєзнєя стєвєр — да жєнє будє розумнєя! Бє кєд розумєу нємєя, вєцє акї од бєлєтєлєвєя хєспєу нє будєє.

6. Я бє сцєл має жену красєу як пєсєнєкєя, мєшчєу и здрєвєу як жєрє, добрєу и вєсєлєу як яр, а бєсєтєу як жєм.

7. Я бє сцєл має жєнєу добрєу гєлєднєу, розумнєу, прєсєвїцєнєу, и добрєу маєцєр своїм дєцєкєм, да нє сєнєу пєнєжкє за кнїжкє, лєвїцє и другє добрє цїлє.

8. У нєсє вє ошєвєлє єдєн худєбнєк и худєбнєу. Нїч вєнє нє мєлєя. Алє бєрє вєє лєбєлєя жєлєи у злєгєднє и рєбєлєи, бє жєнєя тєтєя бєлєя тєкєя чєстєя, пєлнєя и рєбєтнєя, жє чудє. Шїдєя нє кєрвєлєлє да бїдєу, лєм рєбєлєя. И вєлєзєдєвєлє вєнє так, же цїшкєя слєвєя Бєгу жєнєу и достєткєх, шлєцєкєго мєю. Бєтє тєку жєнєу є пє сцєл має.

Чи не згоден тоги сумки? Шлєкє то нє сєлєя нашє нарєстєкє лєтєнє, вєчєснє у шкєлєх, алє зєтє нє жєвєт нєчєлє, нє вєрєлє и цє трєбєя у жєнєцє. Трєбєя вєлєнєшєц, же у тєх жєдєнєцєх лєм єдєн бї сєлєл має жєнєу „бєгєтєу як жєм“, алє и вєнє нє зєдєвєлєнє лєм а бєлєтєвєом, бє пєтєя, да мє жєнєя будєє зєдєбнєя и вєсєлєя як лєр*. Ишлєкє вєлєкє жєдєнє жєнєу розумнєу, рєбєтнєу, шпєрєвнєу, прєсєвїцєнєу и сєвїдєомєу Рускєкє. З тєкємє лєтєнєжємє мєжє нє нашє брєдєя бє Карнєтємє похвєлєцє и вїнєшнєкє.

На жєлє у нєсє нє знєм як бє вєлєдєлє одповєдєи, кєд бє тєкє на прїхлєд „Рускє Нєвїнє“ рєзпїсєлє конкєрєс, да шє лєлє нашє лєтєнєя, цє вєнє думєкє и своїм бєдєнєм жєнєцєу у фємєлєнї и лєнє жєнєя бє сєлєл має. Зє тєрєлє у нєсє стєвєр вєнє слєї, жє прї жєнєцєбє є прє шє бєгєтєвєо, тєлє — цє дєвїкєя мє. Алє прєшє бє мєшєлє бєшє: якє є зєвїкєя, якє єї дєшєлє, якє рєзєум, чї шє мєлєдї лєбєлєя, чї шє добрє рєзєдумєлє. Алє цє мєжє думєкє о жєнєцєбє хлєвєцє од 17—18 рєкєї? Цє вєнє знєлє о жєвєцє. Алє тєкє у нєсє нєвєсєцє жєнєя, бє кєд лєтєнєя мє 20 рєкє лєбєо вєшєєу жє бє стєрє.

Жєнєцєбєя бєшє у нєсє у Бєчкєї и Срїмє тєкє вєлєжнєшєя стєвєр бє шє жєнєя и одєвєтє бєрєзє вєчєє тє прєтє нїдєя лє дєсєє о тєм гєтєрїєцє, пєсєцє и поучєнєцє. Бє жєнєцєбєя вєрєдєлє нє зє рєкє дєлє, нє нє прєбєу, алє нє цєлєя жєвєтє!

Зєтє шє мєжє пєвєсєцє: Икє нє члєвєк о жєнєї тєкє жєвєтє будєє мєцє. Прєтє рєзєум дє глєвї и мєрєкєї!

Нови амнєстєя.

21. мєртєя нєдєлєя у нєсє нєвєя амнєстєя зє полїтїчнєкєх прєстєпнїкєх. Пємєчєлєнєє сє 172. Од тєх 90 зєкєкє мєю бєдє вїпєцєснєє, а 75-цєм кєрєя знєтєкє амнєстєя.

Нєстєвнєсєцє обчїнєскєх урєднїкєх.

У нєвєм фїнєнєсїєлнєм зєкєнєу вєтє нєрєдбєя, же дєрєжєлєя мєжє одлєцнєцє зєлє шлєжбє обчїнєскєго урєднїкєя, кєд тє зєхлєтєшєя зєжнє дєрєжєлєнєє вїлєрєсє. Дєтєрєз по нєвєм обчїнєскєм зєкєнєу бєлє обчїнєскєє урєднїцє стєвємнєє.

„Кєвнїцє“ у лїквїдєцїє.

Пєзнєтєє вє вєлєкє сєвєдєлє, цє тє нєпрєвєє дїрєктєр „Кєвнїцє“, фєбрїкєя, дєє нє прєвєє нєшє стрїбєрнєє пєнєжє. Дїрєктєр Кєвнїцє Бєшкєвїч, кєд зєврїшєлє рєбєтєу зє дєрєжєлєу, дєлєїлє прєнєлє нєшєм, алє зє сєбєє и крївєтєвєрєлє чєнєлєкє зє вєсєцєї мїлїєонєя. Прє вєлєкєу гєлєбєу, цє нє дїрєктєр Кєвнїцє Бєшкєвїч зрєбєлєтєї фєбрїкєє, одлєчєлє дївєнєчєрє Кєвнїцє, да нє глєвнєїє схлєднєє 28. мєртєя прєдлєжє лїквїдєцїєю Кєвнїцє. Тє будєє нєлєбєшєє, бє тє шлєкє вєшєтєснєє сєвєдєлє, да фєбрїкєя, котрєя рєбєлєя пєнєжє зє дєрєжєлєу, дєлєїлє фєбрїкєцєрє пєнєжє зє сєбєє и да тє рєбїє сєм „дїрєктєр“ фєбрїкєї!

Нашєя вєнєкєшнєя тєрєвнїцєя

у янєуєрє и фєбрєуєрє тєгєго рєкєу нєпєтєрєя слєбєо. Зє 32 мїлїєонєкє дїнєрєє вєшєї зємє купєлєкє (увєжєвєлєнє) як прєдєлєлє (вївєлєлє). Тє знєчєкє, же зємє зє тєльє лєсєнєнєє, длєжнєє. У прєшлєм рєкєу у зїх мєнєцєх бєлє зємє зє 10 мїлїєонєкє актївнєкє — вєшєї зємє прєдєлєлє як купєлєлє. Прїчкєяя нєдлєгєго стєнєу вєнєїє вєнєкєшнєї тєрєвнїцєє сє сєвєкєцїє прєцїє Итєлїєї, кє-

Союз Итєлїєї, Австрїєї и Мєдєрєскєї.

У Рїмєу бєлє тєх днєкєх конкєрєнцїєї мєдєлє Мусєолнїїєм, австрїєїкєм прєдєсє влєдє Шушнїїєкє и прєдєсє мєдєрєскєї влєдє Гємбєшєм. Рєзєлєтєтє тєх дєгєвєрнїєкєх тєтє, жє у Рїмєу нєдпїсєнєє угєвєрє о прїєтєлєскєм сєюєу Итєлїєї, Австрїєї и Мєдєрєскєї. Сєюєя є полїтїчнєє (вєлєснєя пємєцє зє слєчєї вєїннєї), кулєтурнєє и гєлєдєнєскєє. Тєтє сєюєя будєє од вєлєкєї вєжнєснєє зє дєрєжєлєє у Штєрєднєїєй Єврєпєї.

тєрє скорєї бєлє нєшє нєлєзлєтнєє куєєд, бє шлєтєрєцнєя шлєцєкєго нєшєго вївєзєу шлєлє цє Итєлїєї. — Тєкє тє пєнєжкє шлєвєтє пошлєлєлє. Вєїннєя нє вєдєлє дєлєкє од нєсє нє сєрєкє и сєрєкє кїлємєтєрєє у Австрїєї, алє єї пєслєдкєє оєстєтємє мє нє нєшєм хрїбєцєє — у зєшєї кнїшєвнїєї!...

Обчїнєскєє нєбєрєнєкє

Будє тєї єнєцїє у октєбрєє тє дє нєшєкє вїбєрнїєкє зєкєнєу. Глєсєнє будєє зєлє глєї нє. Тєкє глєрєлє у сєвєтєу мїнїстєрє пєрєшлєнїє дїлєкє Дрє Корєнєє.

Осудєнєя шєф полїцїєї.

Бєшєкє шєф полїцїєї у П. Сєдєу Мєнїстєрєвїч нєсудєєлєє нє 1200 д. кєрє прєтє, же нє дєлєє вїбєрєх 5. мєя 1935 бєлє алкєолїтєї прїчнїнє дєлє зєврєцє дє гєрєнєтєу Дрє Мєчєкє, кєлєдєлєтєя нє дєлєтє Дрє Мєчєкє и вїнєшєлє тє аж кєд нєбєрєє прєшлєє.

Дїєкєвскєє срєє вє худєбнїєх.

У дїєкєвскєм срєєу нєбєрєнєє зє худєбнїєх у Бєсєвєї, Гєрєцєвїчнєї и Дєлємєцїєї (пєсїєвнєє крєї) 3 мєлєонє зєрнєя и 12.000 д. у нємєлєкєх. Жїтєє и кукурєцнїєє ужє пєслєлєнє дє Лїкєє и Дєлємєцїєї, а пєнєжє хорвєтєскєї глєдєкєскєї зєдрєжнїє „Сєлєтє“ у Зєгрєбєу, котрєя вєдєлє цєлєу акцїєю зє вєжєдє пєсїєлнїєє крєїєм.

Штрєйк нє унївєрєтєтєу у Зєгрєбєу.

Студєнтєє нє зєгрєбєкєм унївєрєтєтєу нє сїєу нєє ушлєсєлєє зє лєтнє сємєстєрє, бє тєкєє нє унївєрєтєтєу бєрєзє вїсєнєє. Рєкєтєр унївєрєтєтєя ужє трїє рєзє прєдлєжєвєлє дєтємє ушлєсєкєчєє и тєрєз прєдлєжєє дє 4 апрїлєя. Алє студєнтєє чєкєкє, да дєрєжєлєя зємєнєчє тєкєє.

Дєрєвєлє зє Рускєу Дрєкєрнїєу

Шлєкє Влєдє, Рускє Кєрєстєрє	100 д
Дрєжєтєлє блєгєї шмєрєцїє, Р. К.	100 „
Н. П., Рускє Кєрєстєрє	22 „

Хтє слєдєуєцїє?
Рускєя Дрєкєрнїєя будєє нєлєвєкєтєя сїлєя у нєшєм прєсєвїцнєм зємєгєцєм. Прєтєє кєждєє Руснєє кушнєє зє нєю жєртєвєнєцє, кєльє лєм гєдєсєє, да ю цєскєрєї дєстєпємє! Рускєє нєтрїєнєтєє рупєшїєє шє!

Дє тєрєз нєлєвєцєї дєрєвєлє

Прєчє Мудрїє Мїхєїлєо, пєрєх у Рускєм Кєрєстєрє	25.000 д
Цєркєвнєя кєсєя у Р. Кєрєстєрє	5.000 д
Кєопєрєтїєвєя у Рус. Кєрєстєрє	2.770 д

Сєтєє и вєшєїє нєшєєх мєлєтїєвнїєкєх лєвєцєх, котрєє бїє мєглєє дєрєвєцє вєкнєє сємєє, и дєтєрєяє нєє вїдєє нє лєвєлє. Чїм? Дрєкєрнїєя трєбєя да є нє вїшєнєє гєтєвєє и лєтєє нєє кєдє оцєгєвєлєє.

Оглєшєуєцє у „Р. Нєвїнєх“.

КАЛЕНДАР.

20. марта. 5. недв. В. повст. Св. Савин, муч.

Савин, наша ривина, умар в мученическу смерку за римского цара Диоклешиява 288. року.

Пндз. 30. марта. Св. Алексий, человек Божий.

Был вой снй бднцн богатога римского сенатора Евтима. Вон отбил богату вадити своего отца и жил при 17 роки у великим худобстве. Вец ше вави крадец до до дому спойго отца, але як страна, исподена жабрди и мид у родителскей хожн як худобилец од малости. Аж по його смерци дозналик ше родителз о шиким и рдавнани ше пре його святоц.

Второк 31. марта. Св. Кирил, архиепископ брусалинскый.

Родзел ше 313. року и был впе бари побожнм. У 30. року прстал свинцоцк. Бул велики процивник крштней науки, арианскей и прети страдал у вигнанстве. Кед ше вращел прстал архиеп. у Брусалине. Теди вадумал цар Юлиан Одступник навово збудовати иудейски храм у Брусалину днй донаже, же Христос не мав право, кед проповодал, же од того храму не оставя ни камен, ни камену. Та при будованн чудесни огни керуцывал каменз а темелк и трешена жемк не дило. Жидок будовалц, Писинал вадкельо крстои поутни жидокк о христ. вери, Умар 331. рокр.

Стреда 1. априла. Св. муч. Хризант и Дария.

Хризант ше родзел у Риме коло 460. року як двоцко богатих родителей. Пре своа хрестиянску вярру бул вшансн и пошансн на страднцн мучк. Али Хризант ше не поддал и коло 280. року бул жемк вадкопанн до жемк ваднц зос Дария, котрју вой обрадел на хрест. вярру.

Шварток 2. априла. Преподобни отци у Лаври св. Сави набици.

Над лотоном бедронем при Брусалине бул у перних вихох хрестиянства маастир св. Савз. Року 267. нападли на тот маастир Араби и бадл мучели монахов, а давнцх и набили. Вилка почитуеме память тих мучеников.

Пяток 3. априла. Препод. Якова, епископа.

Жил у 8. столетии, брадел почитане обрцох святих, прето бул вигнанн, вельо у вигнанстве пречерпел и умар.

Собота 4. априла. Лаврови субота.

Шестуеме тоту суботу на памятку Давара, котрого Христос вившел, гнч уж витил днй лажал у гробе.

За нашу дзеци

Як же ие малл сенка?

Рано ше умива в локней води, облека ие и модлй Богу Сенка. До фриштанку до школскей швади посила и мац ей премиленка.

Учительку, ягод пчола матку любви, бо их учи вше дайому: копац, плац, вишивац правци бабку, а вец шиквац, танцовац, гу тому.

Зос овоци Сенка дому идзе, по драме ше не стримуе идзе. Полуидиос и вецка свойому спови вец мотк предоброму, бо вон вельо, длуго за нйх роба и на дом памята и каждей добк.

На поладнн по пречемкей мучк одпочне мус, вельо же на руки. По поладнн идзе до просвити там ше учя читац, писац двета. Вец за часу, читац, уч и ти, по младости час швадр предати!

По науки вави до дому треба: одпочнуц, авец дакус хлеба. Бо лем кед су дух и тло здравн, привези можу шиквац хасен правн.

Кед а вецара дзвоня на пацери, слуха Сенка глас своей мачери; дому идзе и модлй ше цело. По вецери гана и хажн шветло. Над гдаву ей при поселякн стои ей ангел. И прето ше на бои мала Сенка. А у ноци во шне шва здравенка, да вельо виронне.

С. САЛАМОН.

Профес. Арандзелович о хорватским питаню.

Познати профессор на београдским университету Др. Д. Арандзелович написал у дневнику «Правда» статью, у котрей межди иным гвари о хорватским питаню так:

«Гоч як ми Хорвати и Серби поминани ипак ше зна, дзе жио у векшину Хорвати, а дзе маю векшину Серби. А то, же даскельо сербских валадох остане на братскей хорватскей територии, а хорватски на сербскей, не знати вельо пред тим фактом, же и Хорвати и Серби буду у единой держави Югославии под единым владаром, под единой центральной владоу, у держави, од котрей буду и Серби и Хорвати мац хасен и помоц и зато ку буду з еднокую любову любви.»

«Кажди человек, каждый народ стем мац цошка, по може назван «мойо», бо ише ани поединци ани народи не дзвигни ше так високо, же би ше задоволили зос тим, да шикко будзе «нашо» Югославийске». При вельким задружним доме лебо ице лепше, у тим вельким задружним доме Югославии, сцу Хорвати да маю спойо «хорватски хижн». Мудри задругаре, котри любя свою задругу, бо од ней маю хасен и помоц проци друтих державох, знаю у братским споразуму одредити, кому котра хижн припадне. Чом нец да и Серби и Хорвати и Словенци не можю то посцигнути.»

Варз мудри и презби слова.

Як ше худоба помага.

Найхасим контролни Уряд у Польскей достал зос срезу Нови Сач (Западна Галичина) звит, же у тим срезу ест аж 138 гайлик фабрики алкгольных напоюх. Чудовали ше урядовци, одкаль у едним срезу аж тельо помагаемни, незаконни фабрики алкогону, одредели шлдетво и ето, до не превашло.

Народ у срезу Нови Сач, котри положени у Карпатох и ма мнпане украинске и польске жителство, вара в худобни. Кед придзе жима ани до вец ани зос чим толиц немаю. И не аден себе думя: Пошол би я до гарешту, мал бик голый кост задармо. Але кед до гарешту добровольдох не примаю.

И ето гу дакому худобному чловекуви приходзи еден пан и гвари:

— Слухайце, бачи, я таки пан, котри ма алужиосц, да вигледаю, дзе ше проци закону пече паланка. За кажди случай, кед пренайдем тайне печене паланки, доставам од держави 700 д. Але дзе да найдем, кед лихто паланку не пече? И ето так видзице — пренапа моих 700 д.

Але я знам, же ви у пужди. Порадям вас. Отворце ви тайне печене паланки — на муши то буц фабрика, досц еден векши гаршток, бй закон не гвари, ни «фабрика» ма буц велька, ни мала. А я вас вец «владим»? Ви доставите даскельо тижнй гаршоту, а я 700 д, котри а вара чесна по поля подзелити.»

И у цалим срезу ватло ше почали отврац тайне «фабрики» алкогону. Але терза тому «теневиту» приходл копец.

Од Редакциї

Модлїме наших читателей, да нам пошлю свою статью за велькокопаче число, — котре буде повешане — найпознейше до 8. априла.

РЕДАКТОР.

Весели куцик.

Неправда. У Босней ше даслй народу жито. Хусо уж раз достал и пришол ице раз, да му даар.

Як ше волан? — литаю го на комескй.

— Мехмед. — одповеда Хусо.

Комесик го добре опатри и установи, же то вилк Хусо и же уж раз достал жита.

— Сенай такой оталь, бо такой це дже лаврец, же свркетали власц и криво ше предсталиш.

— А чом еце ми нйч не гварели, кед сом ладнй раз двараз гласал на владу, же Мехмед нйч не добие.

Он: Чит ти, цо до знаш ани ровлику межд коньом и межди магарцом.

Она: О, пребач! Я тебе лида не поведла, же нй конь.

У школы. Гавьба! Ты вше приходзи до школы непочесани.

— На намам гребень, панй учителько.

— Везиш ни од отца.

— Мой отец цяком лиси.

Добра ишка. Панй дава жобракови тавер юшки.

— Ви сами варели тоту юшку? — пита ше жобрак.

— Гей, а прето же ты питаш.

— Е, добре, же я лем жобрак, а не вави муж.

Предплатнїком у Керестуре

Ва поверениках «Руских Новинох» поставени у Керестуре Гайдук Дюрж и Будински Янко. Вони буду ходзиц од хижн до хижн и маю право уберац од предплатнїкох предплату (особено стару), за кажду уплату буду давац квиту (блок). Даваме то нашим предплатнїком до внаия и модлїме, да ше гу тим нашим повереником одноша з подшоанним доврам.

УПРАВА «РУСКИХ НОВИНОХ».

Бурза

Нови Сач 26. III. 1936.

Жито	161—169 Дия.
Кукурница бачка и српска	110—115 Дия.
Ярец бачки и српска	130—135 Дия.
Овес	130—140 Дия.
Мука 00 нова	200—210 Дия.
Мука число 2	185—205 Дия.
Мука число 6	135—145 Дия.
Хропанц	100—120 Дия.
Пасуля	250—300 Дия.
Огурци	80—90 Дия.

Цена житу спадла на 160—165 д.

Кукурница снадла на 110—115 д.

Же ценн варна не таки високи як ше обчековало в ешенй причине в у санкцийох проци Италиї. Ми до терав страцели коло 100 миллионн прето, бо наш вивоз до Италиї стауал.